

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

társadalmi, közgazdasági és kereskedelemügyi hetilap.

Megjelenik
minden esütőtőlőkön.

Felelős szerkesztő:
Nagybölöni BAKÓ BALINT.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 8 korona.
Félévre . . . 4 korona.
Negyed évre . . . 2 korona.
Egyes szám. ára 16 fillér.

Ipar és kereskedelem fejlődése.

A földmivelés és baromtenyésztés együttesen, biztosíthatják csak a mezőgazdasággal foglalkozóknak megélhetését, egyik a másik nélkül nem sokat ér. Ugy áll az ipar és kereskedelemmel is. Nincsen a két-ő oly szerves összeköttetésben, hogy egy-egy kézben kell lenni mindkettőnek, hanem az bizonyos, hogy egyik a másik nélkül nem epeli a községi jólétet.

Szorgalmas iparosaink megértették a kor szavát, nem akarnak könnyen megélni, hanem munkájuk fokozatos művelésével elismerést és megélhetést biztosítanak maguknak. A mai kereskedő is tisztességes háson után kíván megélni, azért fáradozik, azért teszi kockára vagyonát

hogy ezt elérhesse. Még a kis boltosnak is meg vannak szabott árai, azon alul az áruit nem adhatja, ha tönkre nem akar menni; nem szeret alkudozni, mert ezzel csak idejét pazarolja: pedig az idő pénz.

A köznépek ezt be kell látni, hogy az iparos azért tanulta mesterségét, a kereskedő azért teszi kockára munkáját és pénzét, hogy megélhessen. Ne várjuk tehát a vásárt, hanem vásároljunk helybeli kereskedőinktől, adjunk munkát helybeli iparosainknak. Ezek mindig igyekezni fognak kívánalmaiknak eleget tenni, mert csak így találhatnak állandó vevőkre, állandó megrendelőkre.

Teremtsük meg a közpiacot! Ha községünkben állandó piac lesz, akkor vidékről is jönnek árusítók és ezek egyuttal vevők is lesznek. Iparunk és kereskedelmünk fejlődni fog.

Ne várjuk a vásárt. Amit községünk lakóitól megszerezhetünk, ne adjuk vidékieknek. Különösen szeretnők, ha a zöldséges szerbek vagy mi a fenék és a gyócsos tótok kipusztulnának. Ezek a magyarságnak rákfenéi. Pusztuljanak innét! Tudunk mi magunk is kerti gazdaságot, vannak itt helyben becsületes boltosaink. Csak helybelieknek adjunk pénzt. Tartsunk össze és emeljük községünket a piac megteremtésével.

Egy közpolgár.

A fennközlött cikk a „Sárbogárd és Vidéke“ 6-ik számában, kereskedelmünk fejlesztése“ címűen megjelent vezércikk kibővítése akar lenni, de utat tévesztett, s így nem vagyunk egy véleményen cikkíró úrral.

Szerk.

T A R C H A.

A l o m.

Sötét éjjeleken virrasztok egyedül,
S reád gondolok folyton szüntelenül.
Ha alszom, csak rólad álmodom,
Álmomban mindig te veled olvasom.

Múlt éjjel álmomban levelet kaptam,
Ismét te írásod ösmertem fel abban.
Meg volt írva a kis levélben,
„Szeretlek forrón, igazán, mint régen!“

Reggel fölbredek, várom, egyre várom,
Hátba teljesül csakugyan az álmom.
De hiába várom, — de hiába tesem,
Nem jön az el már többé sohasem.

Kerekes Nánika.

Tiszteli az abai kasznár.

Írta: Kajabusz.

Fájdalmasan konstatálható tény, hogy a közszellem fájul s a társaság erkölceiben, szokásaiban, élvezeteiben elposványodik; a régibb patriarhális élet durvább, de kedves vonásait letörli a XX-ik század frivol keze. Hajdan apáink büszkéek voltak vallá-

sosságukra s nemcsak parádé alkalmatosságából mentek a templomba; a mai társadalom — melynek elmeje istentagadó és szíve szenteskedő — felke mélyében épp oly kevéssé hiszi Krisztust, mint Jupitert, de azért gépileg építi a templomokat. Hajdan népszerű volt a „Hazádnak rendületlenül“, most népszerű a Bob urfi meg a Kukorica Janos. Hajdan a kártyajáték szórakoztató, büntelfejtő, vigasztaló volt, ma társadalmilag szentesített módja a kölesönös fosztogatásnak. Avagy mit tetszik szólni ahhoz, hogy a tarokk, ez a nemes játék már közelget az elmuláshoz s helyette válságos komikus játék lett a eszméletlen kaláber, az undok alsós az örökre egyforma banális beszédek. Ez a értelmes játék épp úgy megverte a receptiót, mint a zsidó vallás.

Ah, holdog idők hajos pillanatai, — mikor még tarokkoztunk. Aki nem ismeri ezt a játékot, az ne is olvassa el ezt a tárcát, nem fogja megérteni. Ami egy hádvésznek az ütökzet, ami Tittoninak a keleti kérdés, ami a pálba menő lánynak a kollion, ami a köllőnek a drámája első előadás, az volt egy jó nevelésű embernek a tarokk. Fájdalom, csak volt. Játékában is megromlott a generáció. Pedig a tarokk ezer más bűnös szenvedélytől óvja meg az embert. Ha szent Antalnak a pusztában tarokkja lett volna, nem kísértette volna meg az

ördög szép asszony képében. A pokol, mely erősen biztatnak a papok, nagyon kedélyes helyiség lesz, ha egy játék tarokkot lelőphatunk oda. Nincs az a szerelmi báldú a világ legszebb, legcsábítóbb asszonyától, ami fölérjen azzal, mikor együtt van a skártnban a skiz és huszonegyes.

Ezeket a felséges elveket vallotta a kereszturi plébános is — de nem a mostani. Különben is a plébánosok elismert nagy tekintélyek a tarokkban. Rendes kompániát tartott, mely állott a jegyzőből, doctorból és a kántorból. Azt lehet mondani, hogy ezek csak bálok voltak mellette. A jegyző azok közé tartozott, akiket műnyelven „drukkernek“ hívnak, utelroavál is pászolt és mellé olyan „debreczeni szemé“ volt, hogy előbb szomszédja kártyájába pislantott bele. A kántor egy jambor képű ur, mintha ő lett volna a „Trafiktükre“ a dohányos bolt előtt. Ennek az a dicséretes tulajdonsága volt, hogy sohase vett elő pénzt, ha vesztett, azt mondta, hogy megadja holnap; de lady Machbettel tartott, hogy: „ily holnapot ne lasson a nap“. Ellenben a doctor sok fából faragott ember volt. A játékban örökösen beszélt s storeóly mondásaival halálos zavarba hozta az idegét, mert mi csoda borzasztó szólások ezek, mint a kijáró kutyát, hegyibe a fennmél fogom a filett, „padra vele“ mint a név a vízben, „ez

HIREK.

— **Erzsébet királyné** halálának e hó 10-én volt kilencedik évfordulója. Sokat szenvedett királynéknak emlékéért a kegyeletes megemlékezés felújítja minden évben szeptember 10-én.

— **Lopás.** Sárosdi levelezőnk írja hogy szeptember 2-án ifj. Kovács János sárosi lakos mikor éjfélkor lovainak enni akart adni, ijedten vette észre, hogy lova nincsenek az istállóban, azoknak keresésére indult s utközben találkozott Czédula Jánossal ki meg kocsiját kereste illetve észrevette hogy kocsiját kibuzták félszeréből. A község végén egy fához kötve megtalálták a lovakat, úgy látszik a lókötők nesze vették, hogy keresik őket, elillantak. Ez a nyomozást a sárosdi csendőrség megindította, de mindeideig nem tudják ki volt a tolvaj.

— **Baleset.** E hó 4-én Nagyparkán László József gazdálkodó egy kocsi dínyével a mezőről hazafele igyekezett, miközben lovai megbokrosodtak és elragadták. A szerencsétlen ember a lovak közé bukott, a kocsiját gyomrán ment keresztül, élet-halál közt van, megmaradásához kevés a remény.

— **Öngyilkosság.** Alapon szeptember 7-én özv. Várer, Ferenczné sz. Tenke Éva saját lakásának padlásán egy rubaszárító kötéllel a kakas ülőre felakasztotta magát. Az özvegy asszony ki két kiskorú unokájával lakott már régebb óta búskomor, mert: egyetlen fia ez előtt hat évvel egy vilába esett és meghalt. Leánya és veje ez előtt egy évvel — kik — támaszai voltak — egy napon elhaltak. Ő meg azóta a 4 és 6 éves két kiskorú unokájával éldogelt, de már tovább nem tudta fájdalmait elviselni, mi öngyilkosságba is kergette. A két kisko-

rut Hegedűs József a kiskorúak keresztatyja magához vette. Az özv. hagyatékába 140 korona készpénz és 6 zsák gabonát találtak.

— **A sürgőnyhordó veszedelmében.** A múlt hét péntekén a helybeli postahivatal Kesztyüs István távirat kézbesítője Alapon egy táviratot kézbesített. Visszafelé jövet Felső-Alap és Sárszentmiklós között az országuton szembe jött egy kőbor cigánnyal. Amint mellette elhaladt, hátulról a cigány minden ok nélkül galléron ragadta Kesztyüs Istvánt s egy késsel előbb fején szurta, de a szurást a sapkája szerencsésen felfogta. Azután a balkarján ejtett vele kisebb sérülést. Ekkor Kesztyüs a botjával kiütötte a cigány kezéből a kést, mire ez a botjával verte el őt alaposan. Az esetről a csendőrségnek jelentés tétetett a kik, — ha igaz, — nyomozzák a tettet. De kinyomozzák-e? mert ez volna kívánatos!

— **Lopás.** Sárkeresztúrról írják lapunknak, hogy ott Bors József sárkeresztúri lakos istállójából folyó hó 5-én éjjel két lovat, egy 9 éves fekete kancát 320 korona és egy sötét pej betételt 274 korona értékben elloptak. Ugyancsak ellopták Lakatos Istvánnak egy 180 korona értékű lovat is.

A megejlett nyomozás megállapította, hogy a lopásokat kőbor cigányok követték el, akiket a lopást megelőző délután a szántóföldéken keresztül láttak Sárkeresztúr felé tartani. A csendőrség széleskörű nyomozást indított a lókötők kézrekerítésére.

— **A győri tűzkatasztrófa** Győrött e hó 9-én órási tűz pusztított, leégett a nagy gőzmalom. A tüzet

a késő éjjeli órákban oltották el. A romboló elemnek mintegy 10 ember és sok sebesült lett áldozata. A marom biztosítva volt. A kár körülbelül 2 millió koronára rug.

— **Vasuti baleset.** A Kassáról Ruttkára menő 14. sz. gyorsvonat a ruttkai pályaudvaron összeütközött egy tehervonattal. Egy személy súlyosan 5 pedig kevésbé súlyosan sebesült meg. A mozdonyok 3 teher és 4 személykocsit összetörték. Átszállással közlekednek. Megindult a vizsgálat.

KARCZOLATOK.

BOGÁRDI ÁTOK.

— *Ledjen neked ház az Andrássy úton és tedjen benne te tüled a lakó az Éliás Dolfi.*

Megy a gyerek anyjával a kőhidon s látja a Jóska palotaszerű kőrcsmáját. Az ablakokra bámulva kérdi:

— *Mama, miért vannak az ablakon kívül azok a hét angyalok?*

— *Azért fiam, mert abban a házban belül örögök tanyáznak, közöttük apád is.*

Kiadó- és laptulajdonos: *Spitzer Jakab.*

már megholt" „a báró nevezetes ember volt" (arról volt nevezetes, hogy sohase hitt tarokkot) és a többi, melyeknek mind meghatározott értelmük volt azok előtt, akik ismerték a doctor dictionáriumát.

Nem tudni melyik esztendőben is együtt volt a kompánia. A tavaszi nap fénye hejtáncolt ez ablakon, pajkos játékok vive véghez az ott lévő flaskókon, melyek hangulatelteltés céljából valának kivonultatva.

Ha még nem mondtam, hát megmondom, hogy négyes tarokkot játszották, ami-ben segítséget kell hini.

Éppen a plébános vet föl a skártot. Hármastétel volt, nem licitált senki. Ez alatt odakünn az történt, hogy Abáról érkezett egy bojtár. Nyakában egy szép pece nyéneke való báránnyal. Azt letette a konyhában s maga „Csértessék a Jézus Krisztussal" beállított a szobába. Éppen elhangzott a plébános szava, hogy: „segít a huszas." A bojtár bele fog a mondókájába: „Tiszteli az abai kasznár ur" . . . De ugyanekkor a lomha képű kántor bele kiált, hogy: kontra!

— Tiszteli az abai kasznár — mondaná a legény.

— Kontra! vágja ki nagy szájjal a kántor, mert olyan szája volt, hogy saját fülebe magának sugdoshatott vele.

— Várj csak fiam, várj — szól hát a plébános a bojtárhoz. A kompáninak pedig felhőző homlokával oda vágja, hogy: impertinencia, letenni a huszast hármastétel mellett.

A doctor képe mosolyog, mint egy föl-metszett tiroli sajt. Nála van a skiz s hinterhandban van. A jegyző a forhand s debreczeni szemével már kileste, hogy a plébánosnak három király s hat tarokkja van, azok közt a huszonegy és a pagát. A királyokra egymásután rá hí, a doctornak minden színe van. Majd tarokkokat kezdenek hini, a doctor csak lazsiroz, nem üt ellenben mindig oda kiáltja, hogy „hegyibe a gemmel." A plébános kezdi észrevenni, hogy „nem jól van a feje alja" akkorát sóhajt, hogy Lichtenstein hercegségben zivatarnak is beillenék.

A bojtár meg csak áll az ajtónál, Most a szemfüles jegyző meghívja a negyedik színt.

— Ahá, ezt vártam, — szól a plébános s bele vágja a huszonegyest.

— En is — vigyorog a doctor — s miközben rányomintja a skizt el nem felejtve szokott mondókáját: „mint a kijáró kutyát.

A plébános úgy érzi magát, mintha egy bazilika rászakadt volna. Per septem orchidiabolog" sziszegi fogai közt s olyan fájdalmasan néz a huszonegyes után, mint

a fejős tehén, mikor a borját viszi a mé-száros.

Aki nem tud tarokkozni, annak hiába magyarázom, hogy mi az a 21-es fogás. Egy kisebb fajta csata nyereség elhez képest semmi. S míg a vesztes kédélyhangulata a bosszuszúság minden skáláján átmegegy, addig a pajtasoknál kipattan a vidám gondolatok dugója s hangos kacagás rezgíti meg a levegőt.

A jó kedvnek illeten langolasában bátorodik a bojtár ismét előhozakodni, hogy hát „tiszteli az abai kasznár" . . . de a plébános leinti: hallgass fiam, hallgass!

És a játék folyik tovább. A plébánosnak egyetlen ütője elvérzett. Hívás, hívás után egyet sem tud ütni s a pagátot ultimón fogják el tőle. Kontra voláttal, tuletroá és a pagát ultimón, ilyen nincs följegyezve az annálisokban.

— Volát, volát! hangzik a játékosok ajkáról, míg lábakkal tombolnak az asztal körül.

A bojtár azt hiszi, hogy az a „volát" valami kedves do,og lehet, újra elkezdte, hogy „tiszteli az abai kasznár" . . . de elharapja a szót, mert a plébános üvegesedett szemekkel néz rá. Majd fölúgrik, nagy lépésekre jár fel s alá a szobában, mint egy bús bika, aki feltette magában, hogy addig megy, míg egy kutyát talál s azt a levegőbe lödiltja.

CABARET III.

Eső után köpenyeg! Megjelent a kritika, jött utána a kritikája, a mértani haladvány törvényei értelmében következik a kritika kritikájának kritikája, Szavamra, sajnálom, hogy ez a remek, de sajnós késői reklám már nem járulhat hozzá a mi elmúlt cabaretunk sikerének előmozdításához.

Förstner ur kritikámat boncasztalra tette, darabokra vagdalta s minden porcikára ráragasztott egy cédulát: az illető részre vonatkozó megjegyzéseit. Megpróbálom én is, hátha nekem is fog sikerülni.

I. Mindenekelőtt átszolgáltatja Förstner ur az elismerésből az engem megillető részt, Ezért fogadja uram hálás köszönetem, de engedje hozzáfűznöm azon szerény megjegyzésemet, hogy a méltánylásból közvetlenül az előadás után én is részesültem, amikor — erre öröklé bőségre leszek, — még a nőgyelet elnöknője is gratulált.

II. Förstner ur kicsavarja kezemből a fégyvert és saját revolvéremmel akar agyon löni: Én követtem el mulasztást, amikor mint főrendező a cigányt, vagy „egy mulatót” nem figyelmeztettem a szünóra elteltére. Erről eszembe jut egy kitűnő vice, melynek azonban klaszszikus szereplőit már nem tudom megnevezni, engedje meg kérem, hogy egy kis modern garnierunggal előre föltalaljam. Egyszer A-né észrevette, hogy egy bögréje el van törve. Szalad B-néhez s követeli tőle a kár megtérítését és esküdjök, hogy sóha többé bögrét nem fog kölcsönözni. B-né tiltakozik a fellepés ellen s ilyen formán próbál vé-

A bojtárnak azonban mehelnékje van s elébe áll a papnak, hogy hat „tisztelt az abai kasznár”, de megint sem végezhet be. A plébános ráival: „tisztelte a kasznár az apját, meg az anyját, meg az uraságát, nekem pedig hagyjon most békét Lucifer je cörripiat!”

— Hajszen ugy is jól van, — dörög a legény s egy „Usértesség a Jézus Krisztussal” kifordul nyakába, veszi a barányt s futyolva ballag vissza Abára.

Bejön azonban a plébániák földi gondviselője, a Zsófi gazdasszony s a neménél szokásos vehemenciával kérdi: „Mi a ony-dörgetett ménkünek küldték vissza azt a szép ajándék barányt?”

Azonban amint a plébános rátekintett, közepén kelté harapta a szót, ntpi megint annak a bizonyossága, hogy az emberi tekintet a legvadabb állapotokat is megszéli.

A plébános csendes figyelmével mondja neki: Zsófi, az eszlendő bármelyik apján, bármilyen tenörböt beszélhet, de most hallgasson. Es Zsófi szót fogadott.

Hogy egészen így történt-e ez a dolog, azt okmányokkal nem tudhám igazolni, de annyi bizonyos, hogy ezen a vidéken, ha valakinek tarokkozás közben azt mondják: „tisztelt az abai kasznár”, ez annyit jelent: hogy megvagon kontrázva

meggondolatlanul erősen tartsa, arra nézve az a megjegyzésem, hogyha dőkezeni: Először is maga nem adott nekem kölcsön bögrét, másodsor mikor én visszaadtam, még nem volt semmi baja, harmadsor, mikor odaadtá, már el volt törve. Először is én csak az előadásnak voltam rendezője és annak befejezése az én szereplésemnek is végét jelentette s a továbbiak rendezésére hivatottabbnak tartottam az elnökséget, remélvén, hogy annak e téren bővebb tapasztalatai vannak, mint nekem. Másodsor én nem vonom kétségbe egyik „mulató” nevelésének befeje-

zetttségét sem, de a tapasztalat arra tanít, hogy az alkófol szolgáltatott jó kedv bizonyos foktól kezdve eltelensége a sima modorúak, hogy úgy mondjam, az említett jó kedv és az illem törvényeinek betartására való készség — már én csak matematikus maradtok — fordított arányban állnak egymással s nem tudhattam, hogy az a bizonyos jó kedv nem volt-e annyira előrehaladott stádiumban, hogy a felszólított mulatók igenis tiltakozzék, esetleg nekem nem tetsső módon tiltakozzék az én beavatkozásom ellen. Harmadsor pedig én csakugyan Telkerten, egyet — nevet, tekintettel hogy nincs rá engedélyem, nem közölhetem — a mulatók félbehagyására, de az illető azt felelte, hogy most szünóra van, — hogy órája annyira lassan járt, arról én nem tehettem, — mindamellett megígérté, hogy azonnal beküldi a cigányt, de valószínűleg azt gondolta, örüljek az ígérétnök, az is elég, mikor neki olyan, de olyan jó kedve van.

III. Engedje meg, mélyen tisztelt Förstner ur, hogy logikájának helytelenségére figyelmeztessen. Ön rossz helyen használja az ugynevezett teljes indukciót. Az ember látta, hogy Péter megöregedett és meghalt, hogy Pál betegségbe esett és meghalt, hogy Pista golyót röpített az agyába s meghalt s mintán sok ilyet látott, kimondta, hogy minden embernek egy vagy más ok következtében, de meg kell halnia. Hogy azonban ön beszélgetett egy esetleg két szereplővel, kik nem reflectáltak a e elnökség köszönetére és azonnal kimondja, hogy: a figyelem mellőzése nevezettek egyikének hiúságát sem érintette erzenyent, ez egy kissé elhamarkotótt állítás. Ha más nincs, itt vagyok én, akit igen is hosszantott a mulasztás, még ha az akaratlanul történhetett is. Különben pedig tekintet nélkül arra, hogy a szereplők fáradságukért elvárják a köszönetet, vagy sem, az elnökségnek mindenestre kötelessége erről meg nem feledkezni s hogy ezt a kötelességet nem respectálta, jogom volt, sőt kötelességemnek tartottam felemlíteni.

IV. Hogy ön igen tisztelt Förstner ur a „zsarolás” kifejezést — eltekintve annak jogosulatlanságától —

a zsarolási funkciót az elnökség szelidebb módon gyakorolja, akkor azt erénynek kell minősítenünk, nem pedig elítélünk s ez esetben ennek felemlítése felesleges, amint azonban az a tulságos törekvés az anyagi siker előmozdítására a zsarolásal rokonértelmű szavak közül a leggyengédebbre is rászolgál, magát a „zsarolás” kifejezést is megérdemli, ha tehát csak a felemlítés jogosult, akkor nem lehet a használt kifejezést sem erősnek mondani. Már pedig, hogy jogos volt a megemlékezés, azt talán ön is be fogja látni, ha azt hozom fel, hogy egy sarbogárdi kereskedőtől (itt a „sarbogárdi” jelző már magában foglalja, hogy tövedelmé a minimalist még annyival sem haladja meg, hogy a simpa belépődíjat meg ne érje) aki, már előzőleg kifizetett jegyekért 4 Kor. 80 f-t, a pénztárnál (jobb 3 Kor. belépődíj fejében az átadott 5 koronát akarták visszatérteni s az illetőnek csak eszellel párosult erőszakkal sikerült a pénztárból 1 koronát visszaszeréznie.

Kedves Förstner ur! Ha én valakit két tanu előtt felpofozok, hasztalan állítok kétszáz tanut, aki azt nem látta, elítélnek engem, mint a pinyt. Ha önnek volt is olyan szerencséje, hogy egy 20 filleres műsorlapot 20 fillérért tudott beszerezni, ez nem menti fel az elnökséget a zsarolás vádja alól, ha kereskedő segédektől — bocsánatot kérek az illetőktől, hogy nem a hivatalos kereskedelmi alkalmazotti szót használom, de az előbbi inkább jellemzi anyagi viszonyaink szerényességét, — 20 fillerek helyett koronákat préselnek el, alábbm kimondtam, hogy műsorlapot nyomassunk, de azon gondkodtunk, hogy 10 vagy 20 filler legyen-e az ára. Természetesen meglepődtem, mikor hallottam, hogy a közönségnek ugylátszik tehát kiválasztottai — elég furesen választották ki őket, — erkölcsi és fizikai kénytelenek értük fizetni. Ugy látszik tehát, hogy kétfőnk között Förstner ur követett el meggondolatlanságot, mikor engem tartott meggondolatlanának.

V. Higye el Uram, hogy mindenkor fivel állott tőlem az a gondolat, hogy az elnöknő a jövedelméből 1 fillert is saját céljaira fordított volna — önzettségéről, volt alkalmam több ízben meggyőződni, — de bárkinék gyanúsítását is elhárítandó, mégis csak célszerűbbnek tartottam volna a befolyt összegről a szokásos módon elszámolni.

VI. A mi a hírlapi nyugtázást illeti, magam sem ajánlottam azt, mert a megengedett mértékig én is igyekeztem, hogy a teradások határait amennyire lehet szorítsuk.

Most pedig ah, föld jöjjön, ha úgy tetszik a Cabaret IV.: a kritika kritikája kritikának kritikája

Közgazdaság.

Az új cselédtörvény.

Törvényárunkba a minap iktatták be a cselédtörvényt, amelynek életbeléptetéséről szóló rendelkezést most küldte meg a földművelésügyi miniszter a vármegye alispánjának és/vaosunk főszolgabirójának.

Eszerint az új törvény november 1-én lép életbe. Azért e napon, mert tudvalevőleg a Mindszentek napja a leggyakoribb cselédváltozás ideje. Addig tehát az eljáró hatóságoknak módjuk lesz úgy a gazdákat, mint a cselédeket az új rendre fölvinni. A miniszter különösen kötelességévé teszi a hatóságoknak, hogy idejében váltsak ki a cselédkönyveket. November 1-én túl egy gazda se fogadhat fel cselédeket, akiknek cselédkönyve vagy az azt pótló igazoló irása nincs. De a miniszter a legegyszerűbb módon lehetővé óhajlja tenni, hogy minden jelentkező cseléd azon előjárásnál megkapja a cselédkönyvét, ahol egy évig lakott. Ha az előjárás nem ismerné, két azonossági tanúval kell jelentkeznie. A cselédkönyvet ingyen állítják ki részére, csak a cselédkönyv bélyegét 30 fillért fizeti a cseléd. Minden cselédkönyvben-helyet foglal a törvény és ezzel a legalkalmasabb módja meg van adva annak, hogy a cseléd az ő törvényeit megismerje.

Gabona üzleti jelentés.

Szeptember 7.

Egy a készáru, valamint a batáridő-üzletben az elmúlt héten némi áresőkkenés állott be és így az árak, úgy a buza, valamint a rozsát 40 filléssel cselebbben szállnak.

Mai eladások Budapesten 3 havi időre:

Uj Tiszavidéki buza	79 kg.	11.45—11.50
Fejérmegyei	78	11.20—11.30
„ Rozs		9.30—9.40
„ Árpa		7.70—7.90
„ Zab		8.—8.10
„ tengeri		6.90—6.85
Szekesfehérvári heti piaci ár:		
Uj Buza		10.20—10.40
„ Rozs		8.60—8.50
„ Árpa		7.—7.50
„ Zab		7.30—7.60
„ tengeri		7.—7.20
Bab fehér gömbölyű		8.80—9.30

G. V.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

K. Nánika Nagykároly. Igen örülünk, ha kis munkatársunk máskor is álmodik ily szépet, de úgy hogy mi is gyönyörködhesünk benne, kérjük tehát továbbra is működését.

Dodónak Nagykároly. Közléményét hozni fogjuk

Szabadság Nagykörös. Az erdő-mélyének titkos képeit közöljük.

Névjegyeket, eljegyzési és lakodalmi értesítéseket a legújabb divatu papírokon csinos és izléses kivitelben készít Spitzer Jakab könyvnyomdája Sárobgárdon.

A kiadóhivatal ezennel közhirrre teszi, hogy ingatlan árverési hirdetményeket 7 koronaért, ingókat pedig 6 koronaért közöl.

Hirdetmény.

A Sárobgárd-Tudódi közbirtokosság tulajdonát képező Sárobgárdi nagyvendéglő-épület, összes melléképületeivel az 1908. évi április hó 24-ik napjától 1914. évi április hó 24-ik napjáig terjedő hat évre bérbe fogadati.

Felhívom a bérleti szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat, melyben az egy évi bérösszeg számokkal és betűkkel ki-teendő alulírott közbirtokossági gondnokhoz, folyó évi szeptember 20. napjáig annál is inkább adják be, mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokkal egyidejűleg 400 K az az Négyszáz korona bérletpenz teendő le Halász, Károly közbirtokossági pénztárnok ur kezéhez.

A bérleti feltételek alulírott gondnoknál megtekinthetők.

A közbirtokosság fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül, tekintet nélkül az ajánlott összegre szabadon választhat.

Tájékoztatólag megjegyzem, hogy a jelenlegi bér 2610 K.

Sárobgárdon, 1907. július hó 31

Balassa Gyula
közbirtokossági gondnok.